

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 32/2011-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 18. januára 2011 predbežne prerokoval sťažnosť Z. Š., T., zastúpenej Advokátskou kanceláriou P., s. r. o., T., v mene ktorej koná advokát a konateľ JUDr. P. P., vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Piešťany a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Z. Š. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 14. decembra 2010 doručená sťažnosť Z. Š. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa Dohovoru o ochrane ľudských práv

a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Piešťany (ďalej len „okresný súd“).

Sťažovateľka v sťažnosti uvádza, že 27. septembra 1999 podal J. P. na Okresnom súde Trnava (v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C/163/2000, resp. 3 Nc 314/99) návrh na zrušenie a vyporiadanie spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam proti odporcovi v prvom a druhom rade. Okresný súd Trnava 22. mája 2005 rozhodol o zastavení konania proti odporcovi v prvom rade a „*pripustil, aby do konania vstúpila*“ sťažovateľka.

Vzhľadom na zriadenie okresného súdu mu bola predmetná vec postúpená z Okresného súdu Trnava, kde je v súčasnosti vedená pod sp. zn. 6 C/114/08.

Dôvodom nekonania okresného súdu v merite veci je najmä nemožnosť zistenia pobytu odporcu v druhom rade. Sťažovateľka podala v novembri 2010 aj sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní, ale okresný súd ďalej nekoná.

Sťažovateľka sa preto v závere domnieva, že „*v súdnom konaní došlo k prietahom, ktoré hrubým spôsobom zasahujú do objektívnych práv..., spočívajúcich v prerokovaní veci bez zbytočných prietahov*“, a súčasne ústavný súd žiada, aby:

- „a) *prešetril priebeh doterajšieho konania so zreteľom na objasnenie skutočností-konštatovanie, či (ne)konaním súdu v merite veci došlo k prietahom v konaní,*
- b) *v prípade konštatovania prietahov v konaní prikázal Okresnému súde v Piešťanoch, aby vo veci bez zbytočného odkladu konal*
- c) *priznal sťažovateľke primerané finančné zadostučinenie vo výške 3.500,- Eur a trovy právneho zastúpenia.*“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú

Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

V súlade s už uvedenými zásadami ústavný súd predbežne prerokoval sťažnosť sťažovateľky podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde a skúmal, či neexistujú dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Sťažovateľka vo svojej sťažnosti namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa ústavy a dohovoru postupom okresného súdu.

Vychádzajúc z obsahu podania sťažovateľky z 10. decembra 2010 označeného ako „Sťažnosť“ ústavný súd konštatuje, že táto sťažnosť napriek tomu, že je sťažovateľka zastúpená právnym zástupcom, nespĺňa náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené v § 20 ods. 1 a 3 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania sa ústavnému súdu podáva písomne. Návrh musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva, prípadne

proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy.

Podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde ústavný súd je viazaný návrhom na začatie konania, čo osobitne platí v prípadoch, v ktorých osoby požadujúce ochranu svojich základných práv a slobôd sú zastúpené advokátom. Ustanovenie § 20 zákona o ústavnom súde sa v celom rozsahu vzťahuje na sťažnosť podľa § 49 a nasl. zákona o ústavnom súde.

Ústavný súd konštatuje, že i keď z návrhu na začatie konania čiastočne vyplýva, akej veci sa týka, kto ho podáva a proti komu smeruje, sťažovateľkino podanie neobsahuje však najmä jasný a zrozumiteľný návrh rozhodnutia vo veci samej (petit), ktorého vydania sa od ústavného súdu domáha (§ 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde), vymedzený presne, určito a zrozumiteľne, teda takým spôsobom, aby mohol byť východiskom pre rozhodnutie ústavného súdu v uvedenej veci. Je potrebné konštatovať, že takmer celý obsah petitu sťažnosti sťažovateľky, tak ako je citovaný v časti I tohto uznesenia, je v celom rozsahu zmätočný a nezrozumiteľný.

Návrh na rozhodnutie nie je preto v takejto podobe vykonateľný (neobsahuje spisovú značku namietaného konania a nie je v ňom riadne označené jej základné právo podľa ústavy alebo právo podľa dohovoru, ktoré malo byť údajne týmto postupom porušené, pričom chýbajú aj iné podstatné formulácie opatrení k nožnej náprave porušenia ústavnosti v súlade s čl. 127 ústavy a § 56 zákona o ústavnom súde (m. m. III. ÚS 282/04).

Ústavný súd pripomína, že taký rozsah nedostatkov zákonom predpísaných náležitostí, aký vyplýva z podania sťažovateľky, nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti. Na taký postup slúži inštitút povinného právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom a publikovaná judikatúra, z ktorej jednoznačne vyplýva, ako ústavný súd posudzuje nedostatok zákonom predpísaných náležitostí podaní účastníkov konania (IV. ÚS 409/04, IV. ÚS 168/05).

Ústavný súd preto aj so zreteľom na kvalifikované právne zastúpenie sťažovateľky advokátom konštatuje, že sťažnosť také nedostatky náležitostí predpísaných ústavou a zákonom o ústavnom súde vykazuje, a preto ju z uvedeného dôvodu odmietol už pri jej predbežnom prerokovaní (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde) (obdobne napr. III. ÚS 210/09, I. ÚS 368/2010).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 18. januára 2011